

[Bertel Haarder]

på grund af regler, som stilles op her, afskære nogen som helst fra det.

Det er i al korthed vores synspunkter. Jeg kan forstå på Radioavisen i går, at også forligspartierne er inde på, at man kan finde en lidt anden model. Det synes vi lyder fornuftigt. Vi går ind i et åbent og fordomsfrit samarbejde om den sag i den sikre hensigt, at her intet må foretages, som unødigt generer kurserne og derved blot flytter penge fra én konto over til en anden, og der må intet foretages, som umuliggør, at man fortsat kan oprette og drive undervisningssteder på gymnasialt niveau også i fremtiden.

Eva Møller (KF):

Jeg bliver desværre nødt til at dryppe lidt malurt i ministerens bæger, idet vi fra konservativ side vil vende os imod dette forslag om ændring af loven om gymnasieskoler og studenterkurser. Når vi ønsker at opretholde loven i dens nuværende formulering, skyldes det, at vi finder, at studenterkurserne er et meget væsentligt uddannelses tilbud. Det er vel reelt vort eneste uddannelses tilbud om en eksamen på højt niveau, der kan tages på 2 år.

Studenterkurserne er et tilbud til voksne mennesker om at kunne få en uddannelse, der giver dem adgang til universiteterne og de højere læreanstalter. Der har tidligere, i efteråret, været forslag om at spare på dette område, men der var da en så massiv modstand herimod, at forslaget blev trukket tilbage. Jeg troede egentlig, at undervisningsministeren så var blevet overbevist om, at dette ikke var stedet for besparelser. Men nu ser vi altså forslaget i en ændret skikkelse, gående ud på, at der skal være 18 tilmeldte til studenterkursernes 1. klasser både ved oprettelsen, den 15. juni, og ved undervisningsårets begyndelse. Vi føler os i det konservative folkeparti ikke beroliget af ministerens bemærkninger om, at der vil blive adgang til at fravige dette elevtal under særlige omstændigheder.

Jeg vil i den forbindelse bede ministeren nærmere konkretisere, hvad der menes med særlige grene og med én eller enkelte elever. Er alle grene ikke ligeværdige? Og hvis man altid vil dispensere for én manglende elev, kunne man vel lige så godt sætte antallet til 17. Hvis enkelte er to, vil jeg da gerne påpe-

ge, at i øjeblikket er den gennemsnitlige klassekvotient på studenterkursernes 1. klasser 17,5, så i gennemsnit opfylder studenterkurserne altså i øjeblikket ministerens ønske.

Jeg skal sige, at vi i det konservative folkeparti ikke generelt vender os imod besparelser. Vi er tværtimod positive over for dem, men dette besparelsesforslag drejer sig om 1,2 mill. kr., og det er en besparelse, som er vendt mod ganske enkelte – ligesom i øvrigt det foregående lovforslag. Hvis disse 1,2 mill. kr. fordeles over samtlige gymnasieskoler og kurser, bliver det ca. 8.000 kr. pr. institution, og det vil næppe ødelægge undervisningen for nogen. Men med det her foreliggende forslag vil man ramme ganske enkelte kurser, ganske enkelte mennesker og formodentlig navnlig specielle grene.

Jeg vil her udtrykke bekymring specielt for den gammelsproglige gren. Vi har brug for mennesker med den uddannelse for at kunne klare også undervisningen i moderne sprog – en undervisning, der med det stigende internationale samarbejde bliver mere og mere nødvendig.

Vi vil ikke medvirke til dette lovforslag. Vi ønsker ikke at fratage de mennesker, der ikke lige passer i socialdemokratiets lighedsskole, en mulighed for senere at få en højere uddannelse, og vi ønsker ikke at give motive-rede voksne mennesker, der efter en lang arbejdsdag ønsker at videreudanne sig, vanskeligere forhold, end de har i forvejen.

Halvgaard (FP):

Lovforslaget er et led i de bestræbelser, som undervisningsministeren anser for rimelige. Man kan så sætte spørgsmålstejn ved, om netop en holdstørrelse på 18 er den rigtige og mest retfærdige måde at afgøre det på, hvorvidt et undervisningsforløb skal gennemføres, eller andre kriterier burde lægges til grund.

Det giver anledning til at rejse spørgsmålet, om den nuværende finansieringsprocedure for gymnasierne er retfærdig over for de forskellige kurser, og om den gør de enkelte gymnasier og studenterkursus tilstrækkelig omkostningsbevidste. Det er i hvert fald et spørgsmål, der indgående bør behandles under udvalgsarbejdet.

Med henblik på en ændret finansieringsprocedure har fremskridtspartiet tidligere